

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1088/2020
03.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., и других чији је пуномоћник Анка Теран, адвокат из ..., тужиље ББ, чији је пуномоћник Димитрије Вукашин, адвокат из ..., тужиоца ВВ из ..., против туженог П.Д. „Нова будућност“ д.о.о. Жарковац, чији је пуномоћник Вук Вуковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2307/19 од 31.10.2019. године, на седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2307/19 од 31.10.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2307/19 од 31.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 42/16 од 26.03.2019. године, одбијени су тужбени захтеви тужилаца ради исплате бруто износа новчаних потраживања сваког од тужилаца појединачно са захтеваном каматом од доспелости до исплате, и тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 1.449.450,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2307/19 од 31.10.2019. године, делимично је преиначено решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 1.299.450,00 динара до износа од 1.449.450,00 динара са затезном каматом, а у осталом жалбе су одбијене и првостепена пресуда у преосталом делу потврђена. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац АА је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном пресудом одлучено је о исплати бруто новчаних потраживања, којом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужилаца судови су одлучили уз правилну и одговарајућу примену одредби материјалног права. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате, поднета је 04.03.2010. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 253.781,89 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је преиначено решење о трошковима поступка, као споредно тражење, када ревизија не би била дозвољена према врсти одлуке, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП, а и преиначење није на штету ревидента.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић